

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 633. Usque Ad Annum 726

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117840

§. 20. S. Episcopus Althelmus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66082](#)

Sæcul. VIII.**A. C. 709.**

Coenredus Rex Merciorum, cum annis sex regnasset, abdicato Regno, anno 709. Romam veniens, cucullo se abdidit, & vitam suam in oratione, jejunio & operibus misericordiae in proximum finivit. Illo secum adduxerat Ofra Saxonum Orientalium Regem juvenem, formosum, populis carissimum, qui amore IESU Christi relictis uxore, Patria, Regno, Monasticam vitam Romæ amplius est. Ambo, quod unice in votis erat, celeriter beata morte ad Regna Cœlestia translati.

§. XX.

S. Althelmus Episcopus.

Elog. to. 3. Eodem anno vita functus est S. Adel-

Att. SS. B. mus seu Althelmus primus Episcopus Schireburensis. Is ex illustri Familia in Regno Saxonum Orientalium natus, primo Abbatii Adriano Cantuarie in Monasterio S. Augustini litteris Latinis & Græcis imbuendus traditur. In patriam deinde reversus Monachum induit in Monasterio, quod tunc Melodunum, & posteriore tempore Malmesburie dictum, quod Anachoreta Hibernus, nomine Maidulfus, restauraverat. Initio Althelmus vitam anachoreticam ducbat; sed eum non haberet, unde nutritur, alios docere cœpit, & multi Discipulorum ejus, Magistri exemplo at-

tracti

tracti Monasticam Professionem amplexi Sæcul. VIII.
 sunt, unde postea celeberrimum Mona- A. C. 709.
 sterium evasit. Althelmus, postquam ibi
 aliquamdiu artibus liberalibus operam
 dedisset, Cantuariam reversus est, ad
 perfectionis apicem Abbatे Adriano Ma-
 gistro eluctaturus, ibique tamdiu per-
 mansit, donec valetudinis causa ad sua
 redire coactus est. Ceterum primus
 ipse Anglorum fuit, qui versus latinos
 componere didicit. Poesin in lingua
 Anglicana quoque excoluit, & sermone
 vulgari Cantica concinnavit, ut mora-
 retur populum, qui cum mores barba-
 ros needum dedidicisset, Missa vix finita,
 Ecclesia prorumpens ad alia festinabat.
 Althelmus stans in ponte, quo ex urbe
 exeuntibus transeundum erat, hymnos,
 quos fecerat, ipse cantabat, & circum-
 stantium aures demulcens, eorumdem a-
 nimis Religionis Mysteria insinuabat,
 quæ audire detrectassent, si gravi sermone
 fuissent exposita.

Præter Poesin etiam ad Leges Roma-
 nas, Arithmeticam & Astronomiam in-
 cubuit, & tanta apud omnes Doctrinæ
 ejus fuit opinio, ut eum non modo Po-
 pulares sui, sed etiam Exteri, quales e-
 rant Hiberni, consulerent, & Franci ad-
 venirent, ut sub ejus Disciplina profice-
 rent. Ille Discipulos suos non solum
 doctos, sed cumprimis probos & virtu-

Pp s tis

Sæcul. VIII. tis amantes efficere satagebat; nam &
 A. C. 709. ipse ante omnia virtutem secessabatur. E
 Monasterio, nisi necessitas urgeret, non
 exibat, lectioni & orationi vacans, atque
 ut corpus maceraret, in fonte non nun-
 quam usque ad humeros, etiam per no-
 ctes hybernas, immersus Psalterium re-
 citabat. Ordinatus est Presbyter a Leu-
 therio Saxonum Orientalium Episcopo,
 qui, confirmato novi Monasterii Melodu-
 nensis instituto, ab aliis Abbatibus saz
 Dicecessis rogatus Althelmum eidem Mo-
 nasterio Abbatem præfecit, sub cuius Re-
 gime maxima cepit incrementa, mul-
 tis undique confluentibus, qui ejus Di-
 scipuli esse cupiebant. Cum illi Mo-
 nasterio præcesset, a Patribus Concilii in Re-
 gno Merciorum celebrati mandatum ac-
 cepit, ut contra errores Britonum scri-
 beret; nec inanis labor fuit, multos e-
 nime adduxit, ut Pascha tempore legi-
 timo celebrarent.

S. Hedio Episcopo Wigorniensi seu
 Saxoniæ Orientalis defuncto, Dicecessim
 in duas partes dividere visum est. Unus
 Episcopatus Danieli datus, cuius Cath-
 edra Wintoniæ ercta est. Sedes altera
 Schireburæ fixa, cuius Episcopus S. Al-
 thelmus, jam senex, Episcopus ordina-
 tus est a Berthualdo Archiepiscopo, ve-
 tere ejusdem studiorum & vitæ Mon-
 sticæ socio. Berthualdus Neo-consecre-
 tum

*Bed. V. hist.
c. 19.*

tum aliquamdiu apud se retinuit, ejus Sæcul. VIII.
 consilio in rebus arduis usurps; S. Al- A. C. 709.
 thelmus vero annis non plus quatuor E-
 piscopatum tenuit, obiitque anno 709.
 vigesimo quinto Maji, quo die ejus me Mart. Rom.
 moria ab Ecclesia colitur. S. Althelmum 25. M.
 Libri scripti celebrem reddiderunt. Præ-
 ter librum contra errores Britonum, scri-
 psit alium in prosa & in versibus, ha-
 bemusque hos duos Tractatus, in quo-
 rum posteriore Elogia multorum Sancto-
 rum affert, præsertim S. Benedicti, quem
 tanquam præcipuum Instituti Monastici
 Magistrum dilaudat. Præterea de octo
 vitiis aliqua ænigmata, & aliquot Epi-
 stolas scripserat. Adrianus S. Althelmi
 olim Magister eodem anno 709. fatis fun-
 ctus est.

§. XXI.

Picti Schisma abjiciunt.

Sanctus Ceolfridus S. Benedicti Bisco-
 pii Discipulus & Successor illa tem-
 pestate duo Monasteria Viromuthanum
 & Jaroviense regebat. Is cum Magistro
 suo olim Romæ fuerat, vir in omnibus,
 quæ ad Professionem Monasticam perti-
 nent, versatissimus, & pio zelo ardens.
 Monasteriorum redditus auxit, Sacella Att. SS. Be.
 extruxit, eaque ornavit, & Vasa sacra ad to. 2. p. 1011.
 didit. In primis Bibliothecam, cujus qua-
 si fundamenta Benedictus posuerat, locu-
 pleta.